

Editorial : Perqué ?

Perqué *EsperantOC*, le darrièr-nascut de la premsa occitana, ven d'Alemanha ? Perqué es un alemand que s'en tracha ? De tot prumièr, una rason personala : fasquèri mos estudis a Tolosa e i ai una filha plan aimabla. Çaquelà i a benlèu cent milieirats d'estudiants dins la vila mondina, e son pas totis occitanofòns. Ieu al mens agèri pas jamai una informacion sus la vertadièra lenga del país de l'universitat Pau Sabatièr.

Mas ai totjorn sauput qu'al miègjorn i a mai qu'una lenga. Ne saupèri pas l'espandiment, nimai l'istòria, mas al mens l'existència. L'istòria de Catinon e Jacotin a la Despacha èra incompreensibla per ieu e qualques unes que demandèri me respondèron que òc, saupèron la parlar, mas agèri pas le mendre exemple d'aquela lenga misteriosa.

Finalament compreguèri çò que vòl d'iser estre eperantista : Ja fasquet d'anadas que presiquèri l'importancia d'aquela lenga antiimperialista, que daissa le dreit als parlaires de tota lenga que siá granda o pichonèla. Le dreit de parlar la lenga mairala sense vergonha tot en agent la possibilitat de parlar a totis sense excepcion. I a pas d'autre lenga que l'esperanto per permetre aquò, pr'amor que le autris coma l'inglès son de tot evidència fòrça tròp complicadas. E subretot darrièr tota outra lenga i a totjorn un interès, una volontat d'impausicion.

El la redaktejo: Kial?

Kial EsperantOC, la lasta naskito de la okcitana preso, venas el Germanujo? Kial estas Germano kiu okupiĝas pri ĝi? Antaŭ ĉio, persona tialo: mi studis en Tolosa kaj mi tie havas amindan filinon. Tamen estas cent miloj da studentoj en la tiu urbo, kaj ili ne ĉiuj estas okcitanparolantaj. Almenaŭ mi neniam ricevis informon pri la vera lingvo de la lando fare de la universitato Pau Sabatièr.

Sed mi ĉiam sciis ke en la franca sudo estas pli ol unu lingvo. Pri ĝia areo aŭ historio mi nenion sciis, sed almenaŭ ĝian ekziston. La historio pri Catinon kaj Jacotin ne kompreneblis por mi kaj kelkaj homoj al kiu mi demandis respondis ke jes, ili kapablis la lingvon, sed mi tute ne ricevis ekzemplon de tiu mistera lingvo.

Finfine mi komprenis kion signifas esti eperantisto: jam de kelkaj jaroj mi predikis la gravecon de nia lingvo kontraŭimperiista, kiu lasas sian rajton al la parolantoj de ĉiu ajn lingvo, ĉu granda aŭ malgrandega. La rajton paroli la gepatran lingvon sen honto, havante samtempe la eblecon senescepte paroli al ĉiuj. Ne ekzistas alia lingvo krom esperanto kiu permesas tion, ĉar la aliaj kiel la angla estas tro komplikaj. Kaj plejgrave, malantaŭ ĉiu alia lingvo estas iu intereso, ia volo de altrudo.

Le Congrès Mondial d'Esperanto a Montpelhièr '98

La serada nacionala que dubrís cada congrès sera de fait una serada occitana. Se prepara en collaboracion ambe la comuna de Montpelhièr, le departament d'Erau e subretot la region Lengadòc-Rosselhon.

Qualques subjects màncan encara, coma la cosina occitana mondialament coneguda, la pintura que ven subretot de Provença (van Gogh, Matiça ...) e les gitans qu'an lor lòc de rescontre internacional a Santas Marias de la Mar. Mas aquí qualques prepausicions, entre autris

La UK en Montpelhièr en '98

La nacia vespero de la UK fakte estos okcitana vespero. Ĝi estas preparata kunlabore kun la urbo Montpelhièr, la departemento Erau kaj la regiono Lengadòc-Rosselhon.

Kelkaj temoj ankoraŭ mankas, la mondfama okcitana kuirarto, la pentrarto precipe elprovenca (van Gogh, Matisse...) kaj la ĝitanoj kies internacia kunveno troviĝas en Santas Marias de la Mar. Sed jen kelkaj konkretaj proponoj, interalie

Editorial : Perqué ? / <i>El la redaktejo: Kial?</i>	1
Le Congrès Mondial d'Esperanto a Montpelhièr '98 / <i>La UK en Montpelhièr en '98</i>	1
Lo Sendicat Occitan de l'Educacion / <i>La Sindikato Okcitana por la Edukado</i>	3
28è Congrès Català d'Esperanto i primer Transpirinenc / <i>28a Kataluna kaj unua Transpirenea Kongreso de Esperanto</i>	4
Imna d'esperanto / <i>La Espero</i>	6
Corrièr / <i>Leteroj</i>	6
Cortetas / <i>Notoj</i>	9
Adreïças / <i>Adresoj</i>	10

coordinats per *EsperantOC*, de presentacions de la cultura del país pendent le congrès de '98 :

- Pauleta AVERÓS de Sant Joan del Falga e Ives BACHIMONT de Tolosa revíron le libron « Parli occitan » ja mai qu'a mitat, e farai amb aquò un cors de lenga « *okcitana eksprese* » pendent la setmana tota.
- Joan-Peire TARDIF de Cassanuèlh, redactor en cap adjunt de *OC*, la mai vièlha revista occitana, es un professor de licèu que sap pas solament « tot » sus la literatura occitana, mas la presenta plan. Coma comença solament d'aprene l'esperanto, escriurà la presentacion en occitan, e la revirarai a l'esperanto e nosautris (alavetz subretot ieu) la legiran ensemble :
Nòstre subject serà la **literatura occitana** desde les trobadors de l'edat mejan qu'infuencèron la literatura europenca tota de l'epòca (çò que se vei pas solament perquè èron dins fòrça païses imitats mas tanben que DANTE per exemple dins sa Comedia Divina a escrich uèit verses en occitan) duscas l'èra moderna. Ara se produsíson en mitan malfavorable (incapacitat de lectura en lenga mairala larjament suspausat pel pòble) òbras de valor coma la de Frederic MISTRAL coronat d'un premi Nobel o las del Max ROQUETA de Montpelhièr nautaments aprezats pels occitans.
- André Cherpillod, un autor conegut d'esperanto nos fara una presentacion sul **catarisme** d'un punt de vist religiós e socialistic. Aquela interpretacion pasibla e sociala de la biblia que venguèt a ma coneissança de Bosnia en passant per Lombardia fins al Lengadòc. Aquí fusquèt mai seguida, çò qu'agradava pas gaire al papa que le poder de subpression s'afabliguèt atal. Ordonet al rei francés (pas gaire) Sant Loïs de botar l'òrdi al país, que venguèt cruselament realitat. La vila de Besièrs fusquèt de tot aplanida per son armada, e s'enseguissèt un sègle d'inquisicion, a la quala un fum de monde preferèron patir al fòc que de se josmetre a un papa anticrist.
- Parlarà tanben del moviment dels **camisards** en 1701. Aquelis uganauds o calvinistas de la Cevena se revoltèron contra le rei de França. A creire le Joan BODON que plaça sa Quimèra dins aquel contexte, i aviá de rasons linguísticas tanben, malgrat que le francés aviá gaireben pas d'importancia a-n-aquel moment ailà. Le rei fusquèt mai fòrt...
- Roberto Lloancy de Pau parlarà de las rasons e conseqüencias de la guerra civila espanhòla. Subretot s'interessarà al sòrt d'un milion d'òmes, sovent catalans, que se refugèron en França. Fusquèron embarrats dins de camps de concentracion, p.e. Argeles, jos de condicions miserables. Las relacions – interdichas ! – ambe la poblacion locala de la meteissa lenga e le ròtle pron

kunordigitaj far EsperantOC, por prezentoj de la landa kulturo dum la UK '98:

Pauleta AVERÓS el Sant Joan del Falga kaj Ives BACHIMONT el Tolosa tradukadas la lernlibron „Parli occitan”, jam pli ol duone, kaj mi faros surbaze de ĝi kurson „okcitana eksprese” dum la tuta semajno.

Joan-Peire TARDIF el Cassanuèlh, dua ĉefredaktisto de OC, la plej malnova okcitana magazino, estas lerneja instruisto kiu ne nur „ĉion” scias pri la okcitana literaturo, sed ankaŭ bonege prezentas ĝin. Ĉar li nur nun ekesperantiĝas, li verkos la prezenton okcitane, mi esperantigos ĝin kaj ni (do verŝajne plejparte mi) kune prelegos:

Nia temo estos la literaturo okcitana ekde la mezepokaj trobadoroj kiuj influegis la tutan eŭropan literaturon siajtempan (kion montras ne nur la fakto ke ili estis en multaj landoj imitataj, sed ankaŭ ke ekz. DANTE en sia Dia Komedio verkis ok versojn okcitane) ĝis la moderna kiam en malfavorega ĉirkaŭaĵo (vaste supozata nekapablo mem legi la gepatran) ekfloras valoraj verkoj kiel Nobel-premiita de Frederic MISTRAL aŭ de la nun inter okcitanoj plej alte taksata Max ROQUETA el Montpelhièr.

André Cherpillod, konata esperantoaŭtoro, faros prelegon pri katarismo el religia kaj ankaŭ sociohistoria vidpunkto. Tiu pacama kaj sociala interpretado de la biblio kiu el Bosnujo tra Lombardujo atingis Lengadòc-on kie ĝi estis plej aprezata, tute ne plaĉis al la papo kies subpremiga povo tiel malfortiĝis. Li ordonis al la franca reĝo (mal-)sankta Luizo ordigi la landon kio kruele realiĝis. La apud Montpelhièr-an urbon Besièrs lia militistaro tute detruis kaj sekvis pli ol jarcento da inkvizicio, en kiu multege da homoj preferis enfajre perei ol submetiĝi al malkristeca papo.

Li ankaŭ parolos pri la kamizardoj (okcitana vorto pro iliaj ĉemizoj!) en 1701. Tiuj hugenotoj aŭ kalvinistoj de la Ceveno-montaro sin revoltis kontraŭ la franca reĝo. Se oni kredu Joan BODON en sia romano la Quimèra (ĥimero), estis ankaŭ lingvaj kialoj, kvankam la franca tiam apenaŭ rolis ĉi lande. La reĝo estis pli fòrta...

Roberto Lloancy el Pau parolos pri la tialoj kaj la sekvoj de la hispana civila milito. Precipe li interesiĝas pri la sorto de unu miliono da homoj, ofte katalunoj, kiuj fuĝis francujen. Tie ili estis enŝlositaj en koncentrejoj, ekz. Argeles, en aĉaj kondiĉoj. Interese estas la rilatoj – malpermesitaj! – kun la loka samlingva loĝantaro kaj la sufiĉe

grèu de l'esperanto son interessants.

- Martin HAASE de Osnabrück es un lingüista a l'universitat d'Osnabrück. Sap pas solament l'esperanto e l'occitan, mas tanben le catalan pròche d'aquel e qualques autras coma le basc. Parlarà de **lingüistica occitana** dins l'encastre de l'universitat del congrès.

IKEL (Comitat Internacional per las Libertats Etnicas) aurà tres sesilhas de trabalh de 90 menutas. Una serà dedicada al occitan d'un punt de vist etnista. Pel moment planèm aquò :

- Jaume TAUPIAC de Montalban, es le lingüista en cap de l'Institut d'Estudis Occitans, e l'esperantista occitanista le mai conegut en rason del sèu diccionari de mila mots ambe reviradas en esperanto. Parlarà de la **situacion malaisida dels occitanofòns actuals**.
- Sergi GRANIÈR de Narbona, es un jornalista de Midi Libre. Aquí fa la seccion occitana, mas es un esperantista tanben. A la sesilha d'IKEL parlara de la situacion de **las detz lengas de França** e de l'atitud dels franceses devers lors lengas en general.

Pel butletin prumièr, que segur presentarà le lòc del nivel mai pichon, Montpelhièr, al mai grand, Euròpa, *EsperantOC* prepaus aquèl texte per la partida regionala : Al Lengadòc, coma le nom indica, se parla una lenga tot a part, l'occitan, qu'es un parent pròche del catalan, el parlat dins la partida la mai al sud, Rosse-lhon. Le lengadocian es le dialecte central, parlat dins tres de la mai ol sièis regions occitanas, cada còp a costat d'un autre dialecte. Aquela situacion confusa es un eiretatge de la revolucion de 1789 que creèt frontèras arbitrarias per forabandar aisidament las lengas e culturas localas, çò vengut larjament una realitat al sègle nòstre. Ara, que ja sonque la mitat dels abitants compren, e solament le terç sap la lenga, ajudas mai que mai seriosas, e tanben oficialas, venon per la subrevida d'una lenga polida qu'al temps trobadorenc brillhava a travers Euròpa.

Lo Sindicat Occitan de l'Educacion

Despuei quauquei anadas, d'unei ensenhaires de lenga d'òc e d'autrei an decidat de crear un sindicat per fins d'aparar e d'afortir la lenga d'òc dins l'Occitania tota,

grava rolo de Esperanto.

Martin HAASE el Osnabrück estas lingvisto ĉe la universitato de Osnabrück. Li regas ne nur esperanton kaj la okcitanan, sed ankaŭ la parencon katalunan kaj plurajn aliajn kiel la eŭskan. Li prelegos pri okcitana lingviko kadre de la kongresa universitato.

IKEL (Internacia Komitato por Etnaj Liberecoj), havos 3 fakkunsidojn de po 90 minutoj kaj dediĉos unu da ili al Okcitanujo el etnisma vidpunkto. Nun ni antaŭvidas jenojn:

Jaume TAUPIAC el Montalban, estas la ĉeflingvisto de la oficiala organizaĵo Institut d'Estudis Occitans kaj la plej konata esperantisto okcitana, danke al sia baza vortaro kun esperantaj tradukoj. Li prelegos pri la nuna malfacila situacio de la okcitanparolantoj.

Sergi GRANIÈR el Narbona, estas ĵurnalisto ĉe Midi Libre. Li tie prizorgas la okcitanan kolumnon, sed ankaŭ estas esperantisto. Dum IKEL kunsido li parolos pri la situacio de la dek lingvoj de Francujo kaj pri la ĝenerala sinteno de la francoj al siaj lingvoj.

Por la unua bulteno, kiu ja verŝajne prezentos la lokon ekde la plej eta nivelo, t.e. Montpelhièr, ĝis la plej granda, Eŭropo, EsperantOC proponas la sekvantan tekston en la regiona parto: En Lengadòc, kiel la nomo (lingvo de „òc”) indikas, oni ankaŭ parolas tute apartan lingvon, la okcitanan, kiu parencegas al la kataluna, parolata en la plej suda parto, Russelló. La languedoka estas la centra dialekto, parolata en tri el la pli ol ses okcitanaj regionoj, ĉiam apud aliaj dialektoj. Tiu konfuza situacio estas heredaĵo de la 1789a revolucio kiu starigis arbitrajn limojn por facile forigi la lokajn lingvojn kaj kulturojn, kio plejparte efektiviĝis en nia jarcento. Nun, kiam jam nur duono de la loĝantaro komprenas, kaj nur triono plu kapblas la lingvon, ekestas pli kaj pli da seriozaj, kaj eĉ oficialaj, helpoj cele al la supervivo de bela lingvo kiu en la trobadora tempo brile radiis tra Eŭropo.

La Sindikato Okcitana por la Edukado

Ek de kelkaj jaroj, instruistoj de la okcitana lingvo kun aliaj instruistoj decidis krei sindikaton por protekti kaj fortigi la „ok” lingvon en la tuta

subretot per ço que toca l'ensenhament de questa lenga parlada e esricha dins lo Miegjorn de la França despuei l'epòca dei trobadors e qu'es lo rebat de tota un'istòria e una cultura.

Dins aquest sindicat gès de nacionalism estrech, mai ben au contrari l'idea d'una Euròpa dei poples e dei regions, amé una dubertura sus lo relarg miegterran.

Despuei doas anadas avem creat una Federacion Provençala dau S.O.E. perqué pensam que lo federalisme es lo melhor mejan de bastir una societat sensa garolhas amé lo respèt dei diversas identitats culturalas e lingüísticas.

Okcitanio, precipe por la instruado de tiu lingvo parolita kaj skribita en suda Francio ek de la trobadora epoko. Tiu lingvo speguligas tutan historion kaj kulturon.

En tiu sindikato ne troviĝas naciismo sed male ni projektas elpopolan kaj elregionan Eŭropon kun malfermo sur la mediteranean spacon.

Ek de du jaroj ni kreis provencan federacion de S.O.E. (Sindikato Okcitana por le Edukado) ĉar ni opinias ke la federacieco plej bone kontribuas al al konstruo de socio sen malfacilaĵoj kun respekto al diversaj kulturoj kaj lingvaj identecoj.

Joan-Glaudi BABOIS (esperanto: Cristian CASTILHON)

28è Congrès Català d'Esperanto i primer Transpirinenc

28a Kataluna kaj unua Transpirenea Kongreso de Esperanto

Figueres (Alt Empordà)

Figueres és una vila situada a la plana de l'Empordà i desde sempre ha tingut un caire de camí de passatge. Sembla ser que els ibers ja hi havien fundat un poblat durant el segle V abans de crist. Els romans hi fundaren durant el segle II la vila "Joncaria" nom del qual sembla tenir relació a ll'abundancia de joncs de la zona. Així que la vial fou lloc de parada d'aquells que viatjaven per la Via Augusta la vila esdevingué cada cop més important. Després del segle V després de crist desapareix tot signe de vida sobre Joncaria. L'any 802 apareix per primer cop una inscripció que menciona "villa Ficerias" i hi ha referències documentals de l'any 982 sobre la vila "Figariæ" del llatí Ficarias que hom pot traduir evidentement per figueres.

L'església parroquial de St. Pere de Figueres (Sanct Petri de Figarias) es esmenada en documents del segle XI. El Rei Jaume I el Conqueridor ordenà Figueres "vila reial" l'any 1267 i hi seguí l'alliberament del vot d'obediència al comte de Besalú, a més a més, la vila fou privilegiada per un mercat setmanal i una fira anual. En aqueste època Figueres era una vileta de 80 habitants. L'any 1419 el rei Alfons V hi instaurà la festa de la santa creu el 3 de maig i la fira anual. Aleshores la població era de 700 habitants.

Durant el segle XVII Figueres anava creixent demogràficament i superà Castelló d'Empúries, vila capital fins aleshores. aquest creixement tant fort es devia a la molt bona situació econòmica del moment i a l'estimul que hi havia degut a la construcció del castell de Sant Ferran (un dels més grans d'Europa) acabat de bastir l'any 1766. L'any 1817 nasqué a Acalá la Real (Jaén, Andalusia) Pep Ventura qui vindria després a viure a Figueres. Allà re-

Figueres estas urbo kiu situas en la ebenaĵo de l'Empordà kaj de ĉiam havis vojkruciĝan rolon. Verŝajne jam ĉirkaŭ la Va jarcento A.K. iberoj tie starigis vilaĝeton „Joncària” kies nomo, etimologie, rilatas la ĉi-regionan junk-abundecon. Tiel ke ĉi urbeto fariĝis Via Augusta voj-haltejo iom post iom pligraviĝis ĝia regiona rolo. Post la Va jarcento P.K. malaperas vivsignoj pri Joncària. La jaron 802 unuafoje aperas enskribaĵo kiu mencias „villa Ficerias” kaj estas dokumentaj referencoj el la jaro 962 pri urbeto „Figariæ” – el la latina Ficarias, oni traduku, evidente, per figarboj.

La paroka preĝejo de St. Pere de Figueres (Sanct Petri de Figarias) estas ekziste atestata en dokumentoj de la XIa jarcento. La reĝo Jaume I el Conqueridor titolis Figueres „reĝa vilaĝo” la jaron 1267 kaj sekvis liberiĝo al obea devo al grafo de Besalú, krome, la urbo estis privilegiita per semajna bazaro kaj jara foiro. En tiu epoko Figueres estis okdekloĝanta vilaĝeto. La jaron 1419 la reĝo Alfons Va starigis „Santa Creu” vilaĝfeston la trian de majo kaj jaran foiron. Tiam loĝantaro estis 700-homa.

Dum la XVIIIa jarcento Figueres demografie kreskadas kaj superas la ĝistiaman regionan ĉefurbon Castelló d'Empúries. Tiu fortega kreskado ŝuldiĝas al la tiama bonega ekonomia momento kaj al stimulo ekzistanta pro konstruo de la kastelo de „Sant Ferran” (unu el la plej grandaj en Eŭropo) finkonstruita la jaron 1766. La jaron 1817 naskiĝis en Acalá la Real (Jaén) Pep Ventura kiu poste

forma musicalment e estructuralment la dança popular "Sardana" la qual des d'aleshores es faria popular per tota la Catalunya. L'any 1819 hi nasqué Narcís Monturiol inventor de l'ictíneo (el primer submarí). El 1839 s'hi fundà l'Institut d'Estudis Humanístics el qual després desenvoluparia el paper d'Escola de segon grau; la més antiga en tot l'estat espanyol. Figueres rebé el títol de ciutat l'any 1875 per decisió del rei Alfons XII i l'any 1877 el ferrocarril hi arribà per primer cop.

Els esdeveniments més importants del nostre segle són els següents: l'any 1904 hi neix Salvador Dalí, un dels pintors més significatius del nostre segle, el pare del qual, per altra banda, fou un esperantista prou actiu de l'època. Durant la guerra civil espanyola Figueres fou fortament bombardejada, sobretot l'any 1938, per l'aviació dels exèrcits feixistes d'Itàlia i Alemanya. L'any 1974 hom hi inaugurà el museu Dalí. El museu dels jocs hi fou fundat el 1981. Avui en dia Figueres té 35.000 habitants. És la capital de la comarca de l'Alt Empordà i un centre turístic i comercial important.

Programa provisional

Dijous 1-5-97: 12⁰⁰ Obertura del congrés i repartiment de la documentació – 14⁰⁰ Dinar – 16⁰⁰ Acollida a la Casa de la Vila i inauguració del congrés – 17³⁰ Conferència en esperanto – 19³⁰ Conferència en català – 21⁰⁰ Sopar – 22³⁰ Vespre artístic

Divendres 2-5-97: 10⁰⁰ Reunions especialitzades – 11⁰⁰ Tallers diversos – 12⁰⁰ Conferència en esperanto – 14⁰⁰ Dinar – 17⁰⁰ Conferència en esperanto – 19⁰⁰ Conferència en català – 21⁰⁰ Sopar – 22³⁰ Vespre artístic

Dissabte 3-5-97: 10⁰⁰ Visita a la Vila – 12⁰⁰ Homenatge al pioner català Delfi Dalmau – 14⁰⁰ Dinar – 17⁰⁰ Conferència en esperanto – 19⁰⁰ Assamblea de KEA, acte paral·lel (serà anunciat) – 21⁰⁰ Sopar – 22³⁰ Vespre artístic

Diumenge 4-5-97: 10³⁰ Matí literari – 13⁰⁰ Debat de conclusió i resolució sobre el tema del congrés "Organitzacions no Governamentals (ONG) i relacions internacionals" – 14³⁰ Banquet de despedida en un restaurant del centre de la vila segons el menú següent: Assortit de maresc i crustacis, rostbeaf amb dues salses, postre, pa, aigua vi i cafè (preu 2.600 pessetes)

En relació a les **cotitzacions** (mainada fins els 12 anys de franc, joves 2.000 pessetes – no membres 5.000; més tard que 30/3 500 de més) la data vàl·lida de inscripció serà la marcada al segell del correu. La butlleta d'inscripció tan sols serà vàl·lida quan la cotització serà pagada. La cotització no serà pas retornable en cas de no partici-

venos loĝi en Figueres. Tie li reformis strukture kaj muzike la popoldancon „Sardana” kiu de tiam disfamiĝos tra tuta Katalunio. La jaron 1819 naskiĝis Narcís Monturiol inventinto de la unua submara ŝipo (ictíneo). Je 1839 fondiĝis la Instituto pri Humanismaj Studoj kiu poste rolos kiel duagrada lernejo; temas pri la plej antikva en tuta Hispanio. Figueres ricevis urbo-titolon la jaron 1875 pro decido de la reĝo Alfons XIIa kaj la jaron 1877 la fervojo atingas unuafoje la urbon.

La plej gravaj eventoj okazintaj dum nia jarcento estas jenaj: la jaron 1904 naskiĝis Salvador Dalí, unu el la plej grave signifaj pentristoj el nia jarcento, kies patro, aliflanke estis aktiva movadagema esperantisto. Dum la civila hispana milito Figueres estis forte bombadita de italaĵ kaj germanaĵ faŝistaj aviadilaj armeoj, ĉefe dum la jaro 1938. La jaron 1974 oni inaŭguris la muzeon Dalí. La muzeon de la ludiloj oni fondas la jaron 1981. Nuntempe Figueres estas urbo enhavanta 35.000 loĝantojn. Ĝi estas la ĉefurbo de la regiono Alt Empordà kaj grava turisma kaj komerca centro.

Provizora programo

Ĵaŭdon 1.5.97: 12⁰⁰ Malfermo de la kongresejo kaj disdono de dokumentoj – 14⁰⁰ Tagmanĝo – 16⁰⁰ Akceptado en la Urbodomo kaj kongresinaŭguro – 17⁰⁰ Esperantlingva prelego – 19³⁰ Katalunlingva prelego – 21⁰⁰ Vespermanĝo – 22³⁰ Arta vespero

Vendredon 2.5.97: 10⁰⁰ Fakaj kunvenoj – 11⁰⁰ Atelieroj diversaj – 12⁰⁰ Esperantlingva prelego – 14⁰⁰ Tagmanĝo – 17⁰⁰ Esperantlingva prelego – 19⁰⁰ Katalunlingva prelego – 21⁰⁰ Vespermanĝo – 22³⁰ Arta vespero

Sabaton 3.5.97: 10⁰⁰ Vizito al la urbo – 12⁰⁰ Omaĝo al la kataluna pioniro Delfi Dalmau – 14⁰⁰ Tagmanĝo – 17⁰⁰ Esperantlingva prelego – 19⁰⁰ Asembleo de KEA, paralela aranĝo (anoncota) – 21⁰⁰ Vespermanĝo – 22³⁰ Arta vespero

Dijous 1-5-97: 10³⁰ Literatura mateno – 13⁰⁰ Konkluda debato kaj rezolucio pri la kongrestemo „Neregistaraj Organizaĵoj (NRO) kaj internaciaj rilatoj” – 14³⁰ Adiaŭa bankedo en urbocentra restoracio laŭ jena menuo: farĉitaĵo de krustuloj kaj moluskoj, rostbefo kun du saŭcoj, deserto, pano, akvo, vino kaj kafo (prezo 2.600 pesetoj)

Rilate kotizojn (infanoj ĝis 12 jaroj senpage, junuloj 2.000 pesetoj – ne membroj 5.000; post 30.3. 500 pli), la valida aliĝdato estos tiu de la poŝtstampo. La aliĝilo validos nur kiam la kotizo estos enspezata. La kotizo ne estas repagebla okaze de nepartopreno. Laŭ speciala interkonsento kun

pació. Segons un acord especial amb un prestigiós restaurant del centre de la vila ben a prop del lloc del congrés, els congressistes podran **dinar i sopar** a preus col·lectius i reduïts de 1.200 pessetes per àpat amb la condició que cal encarregar-ho per avançat. Caldrà que els congressistes mateixos demanin l'**allotjament** (de mil a 7700 pessetes) a excepció dels no catalans pels quals la comitè local del congrés s'encarregarà de demanar l'hotel. La residència de joves gratuïta estarà a disposició dels congressistes joves (cal portar sac de dormir).

prestiĝa restoracio en la urbocentro, tre proksime de la kongresejo, la kongresanoj eblos tagmanĝi kaj vespermanĝi je kolektiva kaj reduktita prezo de po 1.200 pesetoj ĉiu manĝo, kondiĉe ke oni antaŭmendu. La kongresanoj mendos mem la tranoktadon (de mil ĝis 7700 pesetoj), escepte de nekatalunoj por kiuj la LKK peros la hotelon. Junulara restadejo senpage estos je dispono de la junaj gekongresanoj (oni devas kunporti dormsakon.)

(català: Joan-Ferriol MASSIP i BONET)

Imna d'esperanto

Aquel texte nos ven del creator d'esperanto, ZAMENHOF. La version occitana foguèt creada especialament per una coleccion multilingue d'aquel poema que veguèt jamai le jorn.

La Espero

Nia himno estis tradukata okcitanen speciale por multlingva tradukaro de ĝi kiu tamen neniam aperis.

Pel monde, un sentit nòu nos ven
Pel monde, una votz monta, fòrta ;
Menada sus l'ala del vent
Que d'un luòc al autre la pòrta
Es pas a las armas, al sang
Qu'apèla l'umana familha :
Als òmes totjorn guerrejants
Promet una Santa armonia.

Jol sant senhal de l'Esperança
De la patz, se son acampats
Los militants, e l'òbra avança
Los Esperants son milieirats
Son milenàrias las muralhas
Qu'an los òmes desseparats,
Mas s'escrancaràn las baranhas
E los murs per l'amor trucats.

Lenga neutra ? Aquí'l fundament
Per que los pòbles se comprenan
E qu'en libre consentiment
Dins la ronda comuna vengan
Çò que l'umanitat somiet
Los nòstres companhs afogats
Pel monde tot faràn d'afèt
Que siaga la realitat.

*En la mondon venis nova sento,
tra la mondo iras forta voko;
per flugiloj de facila vento
nun de loko flugu ĝi al loko.
Ne al glavo sangon soifanta
ĝi la homan tiras familion:
Al la mond' eterne militanta
ĝi promesas Sanktan harmonion.*

*Sub la sankta signo de l' Espero,
kolektiĝas pacaĵ batalantoj,
kaj rapide kreskas la afero
per laboro de la Esperantoj.
Forte staras muroj de miljaroj
inter la popoloj divititaj,
Sed dissaltos la obstinaj baroj
per la Sankta Amo disbatitaj.*

*Sur neŭtrala lingva fundamento,
komprenante unu la alian
la popoloj faros en konsento
unu grandan rondon familian.
Nia diligenta kolegaro
en laboro paca ne laciĝos,
ĝis la bela sonĝo de l'Homaro
por eterna ben' efektiviĝos.*

Lazaro Ludoviko ZAMENHOF (occitan: Ives ROQUETA)

Corrièr

Leteroj

Kara Danielo, kara redakcio de EsperantOC!

Tre plaças al mi tiu informilo. La enhavo estas leginda kaj la ideoj pri la UK en 1998 sufiçe taŭgaj. Espereble troviĝas homoj, kiuj subtenas realigi kelkajn de ili.

La ideo de kunlaboro inter subtenantoj de minoritataj lingvoj kaj neŭtrala interlingvo kiel Esperanto ŝajnas al mi esti tute natura, tamen, ĝis nun mi ne ofte aŭdis pri tiaj kontaktoj. Pri la okcitana mi scias nur, ke

ĝi havas sufiĉe longan historion kiel skribita lingvo en la mezepoko, ke ĝi estas latinida lingvo pli simila al la lingvoj itala kaj kataluna ol al la (norda)franca kaj ke ĝi hodiaŭ ne plu ludas gravan rolon en la publika vivo, se oni malatentas la fakton, ke ĝi grave influas la formon de la franca, kiun uzas la sudaj francoj en la respektiva regiono. Mi ne scias, kiom da homoj vere uzas ĝin ĉiutage kaj kiom da moderna literaturo ekzistas. La defendo de minoritataj lingvoj estas certe subtenenda. Tamen mi ofte taksas la batalon por loka dialekto/lingvo iom tro agreseme farita. Kvankam la „reganta” lingvo (ekzemple la franca) preskaŭ ĉiam estis enkondukata kiel imperialista lingvo, estas aliflanke granda avantaĝo, ke oni hodiaŭ parolas lingvon kun granda parolantaro kaj vasta aplikebleco. Estas ja unu de la kaŭzoj, kial la germanaj svisoj ne faris sian dialekton propra ŝtatlingvo skribata: ili perdis la facilan aliron al la granda germanlingva literaturo. Kontraste al tio, la flandroj en Nederlando kaj Belgujo faris sian lingvon literaturo lingvo, post kiam ili forlasis Germanujon en la moderna tempo (pli precize: ili lasis sian platdiĉan dialekton kiel skribata lingvo, sed la nordgermanoĵ forigis sian literaturan lingvon pro ekonomiaj kaŭzoj).

Oni neniam forgesu, ke la regantaj lingvoj ne estas forte ligitaj al la homoj kaj nur duonforte al la kulturoj. Estas tuta historia hazardo, ke la homoj en hodiaŭa Turkujo parolas la turkan. Ili estas fakte plejparte la posteuloj de grekoj kaj aliaj hindeŭropanoj, kies pragepatroj estis iam konkeritaj de malmultaj turkoj. Hodiaŭ ili sentas sin turkoj kaj kverelas kun la „grekoj”, kiuj parte estas la posteuloj de slavoĵ, turkoĵ kaj prahelenaj eŭropanoj. Same hazarde, „germanoĵ” parolas la germanan, kvankam iliaj prauloj estis keltoj, romianoĵ, slavoĵ, parte ĝermanoj. La nordfrancoĵ parolas la francan, sed triono estas posteuloj de ĝermanoj, triono de keltoj, triono de romianoĵ. Kaj hodiaŭaj okcitanistoj, posteuloj de keltoj, romianoĵ, araboj ktp. same ŝatus sian gepatran lingvon, se ĝi estus la araba, kio facile povus esti okazinta...

Tamen, mi kredas, ke la diverseco de lingvoj, pensmanieroj, vivkonceptoj estas valoraj kaj protektindaj. Dum la lastaj cent jaroĵ multaj lingvoj, dialektoj kaj kulturoĵ pereis. Tiu procedo ne estas komplete ĉesigebla, tamen estus granda perdo, se regus nur unu lingvo post pliaj cent jaroĵ (kio facile povos okazi). Por mi, Esperanto estas unu ebla helpilo por malplirapidigi la procedon de perdo de lingvoj kaj kulturo, ĉar etna lingvo, kiel la formoj de la angla, aŭtomate kun si transportas la kulturon kaj pensmanieron de la anglosaksaj landoj. Tio estas neevitebla. Kontraste al tio, la uzado de neetna interlingvo estas simetria situacio kaj ambaŭ partioĵ havas (kaj sentas) la saman rajton enkonduki sian kulturan vidpunkton. Neniam estas tiel, ke unu de la parolantoĵ estas en la lando de la alia kaj ĉiu tie nur parolas la interlingvon, ĉiuj ŝildoĵ, gazetoĵ kaj libroĵ estas en tiu lingvo kaj ĉiuj homoj regas la lingvon pli bone ol la gasto, kvankam ŝli studis la lingvon dum multaj jaroĵ.

Sed ni agu tolereme. La angla ne estas la malbono, ni nek batalas kontraŭ la angla nek kontraŭ la usonanoĵ. Same, ni ne batalas kontraŭ la franca. Ni batalu kontraŭ la malavantaĝigo de ne gepatre angle aŭ france parolantoĵ, kontraŭ la fakto, ke feliĉa estas franco, kiu parte kreskis en Anglujo, ĉar li neniam poste devas lerni fremdan lingvon, tamen rajtas eniri EU-postenoĵn, dum dano, kiu regas la svedan, italan kaj hispanan devas tamen lerni du novajn fremdajn lingvoĵn antaŭ ol oni akceptos ŝlin por posteno en oficejo de EU en Bruselo.

FELMANO Ulriko, Frankfurt am Main

Kara Daniel,

Koran dankon pro via letero kun surprize belaj novaĵoj pri la kongresa programo en Montpeliero, t.e. la okcitana aspekto de ĝi. Kiel etnisto kaj IKEL-ano, mi persone estas tre feliĉa ke tiom da interesaj kaj laŭdindaj aferoj estas preparataj. Dankon pro via engaĝiĝo.

Leginte vian bultenon mi vidas iom da aliaj proponoj. Mi nur aldonu ke ni fakte ne planas „nacian” vesperon, t.e. francan, sed okcitanan. La deziro estas, laŭ mia kompreno, ke la UK estu kiel eble plej okcitana.

Cetere, gratulon pro la simpatia dulingva bulteno. Konante iom la katalunan kaj la francan mi povis ja multon kompreni. Brila lingvo, ĉu ne? En la bulteno vi mencias ke la Hamburga kongreso estis la lasta sur teritorio de minoritata lingvo. Fakte vi forgesis Valencion, ĉu ne?

Nikola RAŠIĆ, Rotterdam

N.d.l.r.: Mi scias pri la malfacila kaj nekontentiga situacio de la kataluna en Valencilando, sed la lingvo estas tie almenaŭ kunoficiala, kvankam sub erariga nomo de valencia. Mi parolis pri „lando kies lingvo apenaŭ havas oficialan subtenon”, kio estas eĉ multe pli malbona stato, simila en Okcitanujo kaj Platdiĉujo, kvankam tie la lingvo estas ankoraŭ ofte publike uzata kaj plibonigo danke al la eŭropa ĉarto de regionaj lingvoj ŝajnas nun ebla.

Mi ne trovas vortojn por diri mian ĝojon pri la ricevita informilo EsperantÒC kaj pri la intencojn kiujn ĝi portas.

Esperantisto depost pli ol 40 jaroj, denaska okcitano kiu fariĝis okcitanisto antaŭ pluraj dekoj da jaroj (en la tempo de „Comitat Occitan d'Estudis e d'Accion – C.O.E.A.”) mi delonge deziris tian interkonsenton inter la okcitana kaj esperanto.

En Nimes okazas ĉiujare en monato septembro somera okcitana universitato farita de I.E.O. Mi jam deziris ke oni tie informu pri esperanto. Ĉu EsperantÒC ne estas okazo por fari tion ĉi tiu jaro kiu estos la lasta antaŭ la Esperanto-Kongreso de Montpelhièr?

Kompreneble vi devas peti tion de I.E.O., sed vi povas ankaŭ informi la Nimes-ajn okcitanistojn pere de la departementa branĉo Marpoc-I.E.O.

amistats occitanistas

esperantaj salutoj

Lucian ANGEVIN, Le Cailar

P.S.: Devus esti dum la universalaj kongresoj tago de malfermita pordo kiam ĉiuj dum unu tago povus eniri la kongresejon, la tutajn kongresajn salonojn, sen aliĝi al la kongreso, sen neniam pagi. La propagando estas pli bona ol se la nepartoprenantoj povas nur vidi eventuale kelkajn kongresanojn pasi en la stratoj.

Por Montpelhièr (se estas eble havi akordon) tio permesus al okcitanistoj informitaj de EsperantÒC pli bone konatiĝi kun esperanto.

Multaj ne volas pagi la kongreskotizon (ankaŭ tiuj kiuj disponas nur pri unu tago) kaj ĉefe tiuj kiuj ne scipovas la internacian lingvon.

N.d.l.r.: Ĉu kompreneble ke „vi devas”? Kiu devas? Estas bone havi originan kaj valoran ideon, sed estas eĉ pli bone realigi aŭ almenaŭ – ankaŭ pere de tiu informilo – surloke kunordigi ĝin. Unuopaj ni malmulton atingos, nur se ni ĉiuj kunlaboros ni fortigos nia(j)n movado(j)n. Tiam la okcitanoj sentos ke ni estas amikoj kaj la okcitanaj esperantistoj en kia kulturriĉa kaj tamen minacata medio ili vivas.

Car Amic !

vos mercegi del butletin en occitan, que vos m'avètz enviat, i a una setmana. Aquò ès estat un pauc estrange, coma ieu ai vist que lo butletin venià de Frankfurt! Lo primièr còp qu'ausiguèri l'occitan, ieu eri en Piemont, del costat de Pinherol, a Ghigo di Prali, ont los mainatges criavan « Mamo ! » e un vielh m'a dit « la gleiso ». Après ai conegut un amic gascon, del Gers, que coma esperantista ieu lo coneissi del 1948 e que parla vertadièrament occitan (pr'aquò ditz : hemna, hils e hèsta).

Cada anada, a l'acostumada, despuèi longtemps, teni de corses d'esperanto en França e Alemanha. Ieu soi esperantiste despuèi l'an 1946. Ai preparat una gramatica, un dictionari, publicat de revistas e organisat corses (un fum !) e congrèses. En Sèta mes escolans – a l'occasion d'un cors, m'an donat lo « Dictionari de mila mots » del Taupiac e ieu ai començat a aprene l'occitan. Vos devi dire que per nosautres los piemonteses l'occitan es plan aisit, coma nostre dialècte es franco-provençal. Al mes de novembre ai tenu una conferéncia sus l'occitan al club d'esperanto a Turin. Ieu e ma femna sem nascuts a Turin, e nos parlem lo dialècte plen coma cal.

Ara ricevi força documents de l'occitan. Dernièrament, un compte rendut sus da manifestacions en Piemont, del costat de Sampeire, ont i a un fum de vilatges ont om parla occitan. Quant a l'esperanto, podi dire que om m'apela « lo profesor » ; a l'acostumada ieu teni de corses avançats, de conversacion e de perfeccionament. Malaürosament ara ne soi plus jove ; ieu ai 73 ans ; coneissi plan los amics de Montpelhièr. M'an demandat d'anar a Montpelhièr, a l'occasion del congrès per les ajudar...

Quand soi en França, devi dire, que gaireben degun parla occitan. Lo paure Taupiac, dins son dictionari ditz: « Dins nòstra paura Occitania, los que sabon escriure e parlar la lenga del país son plan pauques ». Mas ieu compreni que la lucha per l'afermacion de l'occitan es justa. Dins la tèrra de Mistral vos devetz aprofitar del congrès a far força publicitat per l'occitan e per la cultura occitana. Çaquela, ieu cresi pas que los ròtles de l'occitan e de l'esperanto son meteis : una es una lenga nacionala e l'autra internacionala !

Çaquelà, ieu vos mercegi encara un còp ; m'avetz donat un grand plaser en m'enviant lo butletin e ieu esperi que vos podetz contunhar a l'enviar. Ieu resti a vostre disposicion per ço que m'es possible de far, per vos ajudar.

Plan amicalament

Mario GUZZI, Cogoleto (I)

N.d.l.r.: De franco-provençal a Turin ? Sabi qu'en Gallia transalpina e cisalpina i a un bon nombre de traches lingüistics en comun e de tot biais diferents de l'italian. Mas sabi tanben que le monde de la val d'Aosta se planhon non solament del passatge mai que mai fòrt a l'italian, mas tanben d'un cambiament lingüistic al piemontés, sentit coma una altra lenga.

EsperantOC dis pas que l'occitan e l'esperanto son çò meme – al contrari, son complementarias. L'esperanto es solament una segonda lenga per l'emplec internacional, per quand un occitan e un danés per exemple sàbon pas d'autre lenga en comun. Çò que al nivel local o nacional es e deu demorar gaireben res, ven important al nivel europèu o mondial.

Char mossur,

Ai jos los uelhs vostre butletin *EsperantOC* e la tascha de vos escriure per parlar dau bentòt 'qui **congrés de SAT-amikaro** (los amics de SAT) qué se tendra a la fin dau mes, dau **29 au 31 març**.

L'i presentarem 'na 'talier a prepaus de la linga occitana per fin de la far coneitre aus esperantistas e far coneitre l'esperanto aus occitans, esperantistas o non. Esperem qué beucòp d'entre ilhs vendrant nos veire e maitot beucòp de francés.

Quauquas parolas de mai : legalament la limitas dau Lemosin son los tres departaments Nauta-Viena, Coresa e Creusa. Los Lemosins son fidelas a lor « patois ». Per me o es ma linga de naissent. Quò es en patois qu'ai marmusa mas premieras parolas. Non mas pu tard o vengut la francé. Malurosament sabe mas parlar l'occitan. Aura, dempueis quauqués temps per fin d'aprenenr a l'escriure, fau partida d'un grope occitan locau : « Lo Bleston » dins mon vilatge, Bilhac Raucon.

Bien a vos

Estimata samideano,

Mi havas sub la okuloj vian bultenon EsperantOC kaj la taskon skribi al vi pri la tute proksima SAT amikara kongreso, kiu okazos je la fino de la monato, de la 29a al la 31a de marto.

Ni prezentos en ĝi atelieron pri la okcitana lingvo por ĝin konatigi al la esperantistoj kaj konatigi esperanton al la okcitanoj, esperantistaj aŭ ne. Ni esperas, ke multaj el ili vizitos nin kaj ankaŭ multaj francparolantoj.

Kelkaj pliaj vortoj: Laŭ leĝaj limoj Limoĝio konsistas el la tri departementoj Haute-Vienne, Corrèze, Creuse. Limoĝianoj fidelas sian lokan dialekton. Por mi ĝi estas mia gepatra lingvo en kiu mi balbutis la unuajn vortojn, nur poste venis la franca. Bedaŭrinde la okcitanan mi lernis nur parole. Nur nun provas mi plenigi tiun mankon, dank' al loka okcitana grupo „Lo Bleston” (lanbulo) en mia urbeto, Bilhac Raucon.

Samideane via

Paul LAFONT

Cortetas

Ven de parèisser la lista novela dels parlamentaris europèus que se son mai o mens, mas de tot biais per es-crich, exprimits per l'esperanto coma ajuda a la solucion del problem lingüistic dins l'Union Europèa (UE). Aqueste còp avèm 101 elegits de tretze païses, qu'es una brava progression dels 81 qu'avián l'estieu passat. Suls detz noms franceses i a fòrça que semblon esser de regions bilingas. La lista dels noms segon les païses e de la proporcion dins cada grop politic es coordinada e mantenguda pel Germain PIRLOT.

Dempuèi cinc ans se debana a Tolosa la « Prima de las lengas » sul fons de l'occitan, mas dubert sus totas las

Notoj

Jus aperis nova eldono de la listo de la Eŭroparlamentanoj kiu, pli malpli forte, sed ĉiukaze skribe, subtenas la eventualan uzadon de esperanto por helpi al solvado de la lingva problemaro en Eŭropa Unio (EU). Ĉi foje ni havas 101 elektitojn el dektri landoj, kiu estas konsiderinda kresko el la 81 de lasta somero. De la dek francaj nomoj multaj ŝajnas esti el dulingvaj regionoj. La listo de la nomoj laŭlande kaj de la proporcio ene de ĉiu politika grupo estas kunordigata kaj prizorgata fare de Germain PIRLOT.

Ekde kvin jaroj okazas en Tolosa la lingva printempo « Prima de las lengas » bazita sur la ok-

lengas i compres l'esperanto. Aqueste anada se farà del 20 de març al 18 de mai amb un fum d'intervencions e amb una expausision a la bibliotèca municipal. Una de las associacions organisairas, Mediteranèa – plan activa dins la promocion de l'us quotidian de la lenga –, prepausa una cambra a gratis per la setmana principala del 10 al 18 de mai. Es situada centralament dins un canton verd de la vila al bòrd de Garona e es per un estudiant estrangier que sap l'occitan.

Cambra moblada de 12m² de logar a Frankfurt a una estudianta o un estudiant aimable, nonfumaire e occitanofòn o esperantofòn. L'appartement de 76m² ambe balcon a partejar amb le redactor es polit e ten una cosina integrada e una maquina de lavar. I a un celièr per la bicicleta (15 menutas a la facultat). Le pretz es de DM 500,— a partir d'abrial.

citana, sed malferma al çiuj lingvoj, ankaŭ esperanto. Ĉi jare ĝi okazos de la 20a de marto ĝis la 18a de majo kun multaj intervenoj kaj ekspozicio en la urba librejo. Unu de la organizantaj asocioj, Mediteranèa – aktivega por la antaŭenigo de la çiu-taga lingvouzo –, proponas çambrom senkoston por la plej grava semajno de l' 10a al 18a de majo. Ĝi estas centre lokita en verda kvartalo proksime de rivero Garona kaj direktita al studanto eksterlanda kiu scias la okcitanan.

Meblita çambro de 12m² luota en Frankfurt al simpatia, nefumanta studentino aŭ studanto okcitan-aŭ esperantoparolanta. La apartamento de 76m² kun balkono, partiĝenda kun la redaktisto estas bela kaj havas meble integritan kuirejon kaj lavmaŝinon. Ekzistas subterejo por biciklo (15 minutoj ĝis la universitato). La prezo estas DM 500,— ekde aprilo.

Adreïças

Federacion Provençala dau Sendicat Occitan de
l'Educacion
Plaça deis inferns
F-83790 Pinhans
I.E.O.-Mediteranèa
31 carrièra de las Ardenas
F-31100 Tolosa
Kataluna kaj Transpirenea Kongreso de Esperanto
Apartat 290
E-08200 Sabadell
Marpoc-I.E.O.-Gard
5 carrièra nacionala
F-30000 Nimes

Adresoj

SAT-Amikara Kongreso Lemòtges
Isabela JACOB
1, rota de Florensac
F-87200 Sant Brici
0033/5/55.03.54.76
Comitat de seguiment de Declaraciò Universal de
Drets Lingüisticas
Rocafort 242, bis
E-08029 Barcelona
Catalunya
Germain PIRLOT
Steenbakkerstraat 21
B-8400 Oostende

EsperantOC

ISSN 1432-7147

Malhum / TTT:

<http://www.k.shuttle.de/fs1003/EsperantOC>

Redactor / Redaktisto: Daniel PFEIFFER

Münsterer Straße 5

D-60326 Frankfurt am Main

0049/69/73 66 50

Fax / Telekopio: 0049/69/7588-2389

Daniel.Pfeiffer@START.de

Aquò es le butletin de l'associacion informala del metèis nom. Pareis irregularament en fonccion dels articles qu'escrivetz. Còsta pas res, e les autors son pas pagats. Les articles senhats per un nom represen-ton pas forçadament l'opinion de l'associacion. Tota partida pòt estre republicada ambe una indicacion de l'origina. Le contengut de l'edicion malhum es identic. **Fasètz connèisser e circular le vòstre butletin le mai possible !**

Tio-çi estas la informilo de la samnoma neformala asocio. Ĝi publikiĝas neregule laŭ la artikoloj, kiujn

vi skribas. Ĝi estas senkosta kaj aŭtoroj ne estas pagataj. Nome subskribitaj artikoloj ne necese reprezentas la opinion de la asocio. Ĉiu parto povas esti republikigota kun klara fontindiko. La enhavo de la TTT eldono estas tute sama. Diskonigu kaj cirkuligu vian informilon plej eble!